

NIENAKŁONNY (2) ai

e, a oraz o jasne.

sg m N nienakłonny (1). ◇ pl G nienakłonnych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Który nie zmienia swego zdania, którego trudno przekonać; nieprzejednany (2) : Indeflexus, Nienakłonny/ kto fie nie da náchylic niewzyty. Mqcz 168c.

Szereg: »uporny a nienakłonny« (1): wízákże iż [synów swoich] ták vpornych á nienákłonnych z vrzędu fwego godnym karaniem/ [...] nie karał RejPosWstaw [41³]v.

Synonim: niewzyty.

AŻ